

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí 8. júla 2010 v Bratislave v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného **V. P.** proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 30. júla 2009, sp. zn. 1 Ntc 2/2009, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného **V. P.** **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 30. júla 2009, sp. zn. 1 Ntc 2/2009, podľa § 516 ods. 1 a § 515 ods. 2 písm. b/ Tr. por. uznal právoplatný rozsudok Krajského súdu pre trestné veci vo Viedni z 11. novembra 2008, sp. zn. 114 Hv 67/08w, na území Slovenskej republiky, a to vo výroku o vine i treste. Uvedeným rozsudkom súdu cudzieho štátu boli občania Slovenskej republiky **V. P.** a **M. K.** uznaní za vinných zo spáchania trestného činu ťažkej krádeže vlámaním podľa §§ 127, 128 ods. 2, 129 ods. 1 riadok prvý, 130 posledný prípad a 15 Trestného zákona Rakúskej republiky, trestného činu zatajovania listín podľa § 229 ods. 1 Trestného zákona Rakúskej republiky a trestného činu odcudzenia bezhotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 Trestného zákona Rakúskej republiky, spáchaných v spolupáchateľstve,

za čo im bol uložený - každému samostatne - trest odňatia slobody v trvaní 6 (šiestich) rokov nepodmienečne.

Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. krajský súd v rozhodnutí o uznaní zároveň vyslovil, že vo výkone uloženého trestu odňatia slobody sa bude u oboch odsúdených pokračovať bez jeho premeny, a to podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia u odsúdeného M. K. a podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia u odsúdeného V. P.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odsúdený V. P. ako osoba oprávnená v zmysle § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie. Podstata odôvodnenia podaného odvolania spočíva v tom, že odsúdený chce vykonať celý trest odňatia slobody na území Rakúskej republiky a že nie je vinný zo spáchania všetkých skutkov, za ktoré bol odsúdený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného V. P. nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní cudzieho rozhodnutia postupoval v súlade s podmienkami uznania v zmysle § 516 Tr. por., ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne rozviedol a aplikoval na posudzovaný prípad. Odvolací súd nezistil pochybenie v tejto aplikácii, a preto v podrobnostiach odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožnil.

V zmysle Dohovoru o odovzdávaní odsúdených osôb (ozn. č. 553/1992 Zb.), ktorý dáva odsúdeným v uvedenej otázke väčšie práva ako Trestný poriadok, je **súhlas odsúdenej osoby** alebo, pokiaľ to považuje za potrebné jeden z oboch štátov vzhľadom na jej vek, fyzický alebo psychický stav, jej právneho zástupcu (čl. 3 ods. 1 písm. d/ Dohovoru), jednou z podmienok potrebných na to, aby sa vôbec začalo vydávacie konanie, ktorého neodlúčiteľnou súčasťou je konanie uznávacie. Tento súhlas musí byť súčasťou návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia pre účely prevzatia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, t.j. na účely postupu podľa § 522 ods. 2 Tr. por.

V posudzovanom prípade Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tento súhlas odsúdeného V. P. k svojmu návrhu doložilo pred rozhodnutím krajského súdu (č. I. 52 – odsúdený na hlavnom pojednávaní 11. novembra 2008 pred Krajským súdom pre trestné veci vo Viedni požiadal o prevzatie výkonu trestu Slovenskou republikou), a keďže boli splnené aj ďalšie požadované podmienky na uznanie predmetného cudzieho rozhodnutia, krajský súd nepochybil, keď navrhované cudzie rozhodnutie uznal.

Podľa § 516 ods. 2 Tr. por., ak dôvodom na konanie o uznanie cudzieho rozhodnutia je postup podľa druhého („prevzatie a odovzdanie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody“ ako v tomto prípade) alebo tretieho dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku, **nie je prekážkou uznania cudzieho rozhodnutia, ak kedykoľvek počas konania odsúdený odvolá svoj súhlas s odovzdaním**, ak sa jeho súhlas vyžaduje alebo ak zanikne niektorá z iných podmienok pre postup podľa druhého dielu alebo tretieho dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku. Uvedené ustanovenie v podstate zvyrazňuje samostatnosť inštitútu uznania cudzieho rozhodnutia na inštitúte odovzdania odsúdeného na výkon trestu. Dôsledky uznania za týchto okolností sa riešia odkazom na § 519 ods. 4 Tr. por.

Odvolačia námietka odsúdeného, že chce zvyšok trestu odňatia slobody vykonať na území Rakúskej republiky, je teda zjavne právne irelevantná.

Pokiaľ ide o druhú odsúdeným uplatnenú námietku v podanom odvolaní, a síce, že je vinný zo spáchania iba niektorých skutkov, za ktoré bol odsúdený v zmysle rozsudku rakúskeho súdu, túto taktiež nemožno akceptovať, nakoľko v **konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia je vylúčené preskúmať zákonnosť a vecnú správnosť takého rozhodnutia**. Súdny Slovenskej republiky takúto kompetenciu nemajú. Predmetom uznávacieho konania podľa prvého dielu tretej hlavy piatej časti Trestného poriadku sú len zistenia, či sú splnené všetky zákonné podmienky ako aj podmienky stanovené v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná, nevyhnutné k uznaniu cudzích rozhodnutí na území Slovenskej republiky.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. júla 2010

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová